



میز خدمت؛ راهکاری مؤثر برای حمایت از فعالان اقتصادی

رئیس انجمن سردخانه داران اصفهان گفت: اتاق بازرگانی با ایجاد میز خدمت و دعوت از مسئولان به اتاق و رویارویی با صنعتگران می‌تواند نقش بسیار موثری در حمایت از تولید کنندگان داشته باشد. در آذربایجان شرقی و غربی و خراسان رضوی این کار انجام می‌شود.

مرتضی رومی زاده در گفتگو با واحد توسعه ارتباطات اتاق بازرگانی اصفهان در معرفی خود گفت: لیسانس مکانیک سیالات از دانشگاه علم و صنعت هستم. در سال ۷۴ سردخانه بزرگ محصولات پروتئینی میوه های سردرختی را در جی به نام سردخانه جی افتتاح کردم. در همان سال انجمن صنعتی سردخانه داران استان اصفهان را تأسیس کردیم و در سال ۸۲ به ریاست آن انجمن برگزیده شدم؛ مجوز ما اولین مجوز از اداره کار بود. در دوره هشتم عضو اتاق شدم و همه اعضا کارت عضویت اتاق بازرگانی را گرفتند. وی معتقد است: توان اتاق به شکل های آن است؛ اتاق تشکل تشکل هاست. آنها را نباید از اتاق دور کنیم، زیرا می‌توانند کمک و یاری رسان اتاق باشند. خوشبختانه آقای کشانی، رئیس محترم کنونی اتاق نیز به این مسأله بها می‌دهند.

این فعال اقتصادی ادامه داد: در دوره هشتم به همت آقایان سهل آبادی و پورسینا که رئیس کمیسیون تشکل ها بود و من که جزو هیأت رئیسه بودم؛ تعداد زیادی از تشکل ها را به عضویت اتاق درآوردیم. این عزیزان در جلسات با مسئولان استان خیلی فعال بودند و در پیشروی اهداف بسیار مؤثر بودند. رومی زاده همچنین، اضافه کرد: دوره بعدی کمیسیون تشکل ها به کمیسیون مسئولیت اجتماعی تبدیل شد که من باز هم جزو هیأت رئیسه بودم. الان هم در دوره جدید عضو کمیسیون کشاورزی هستم.

وی در پاسخ به این پرسش که راز موفقیت استان اصفهان چیست، گفت: اصفهان یکی از قطب های صنعت و کشاورزی ایران است. در تولید سیب زمینی اول است؛ منطقه سمیرم جایگاه بسیار مثبتی برای ما دارد. در واقع، بزرگترین محصول سمیرم سیب درختی است که ارزاور بوده و در دنیا مطرح است. رئیس انجمن سردخانه داران اصفهان گفت: در سال ۷۴ بازدیدی از سمیرم داشتم. بسیاری از محصولات روی زمین می‌ماند. به همین جهت، به فکر افتادم به عنوان وظیفه دینی و ملی سردخانه ایجاد کنم و حتی دیگران را نیز به این کار تشویق کردم. در سال ۷۰ تنها ۵ سردخانه در استان اصفهان وجود داشت و خوشبختانه امروز به ۴۵ سردخانه بزرگ صنعتی رسیده که نقش بسیار بزرگی در نگهداری سیب درختی، سیب زمینی و پیاز دارند.

این فعال اقتصادی گفت: منطقه سمیرم ۶۰۰ هزار تن سیب درختی دارد که یکی از بهترین برندهای دنیاست. از نظر کمی هم بالاترین سطح برداشت در کشور است و به کشورهای حوزه خلیج فارس مثل امارات و قطر و نیز هند و روسیه صادر می‌شود. سردخانه ها خوشبختانه پایگاه سورت، بسته بندی و آماده شدن برای صادرات هستند و نقش بسیار مهمی در کمک به کشاورزان و ارزآفرینی ایفا می‌کنند.

وی همچنین افزود: تولید محصول سیب زمینی در اصفهان و شهرهای اطراف بسیار استراتژیک است؛ چون محصولی است که تولیدات جانبی زیادی دارد. سیب زمینی بعد از برنج و گندم، سومین محصول استراتژیک است که بالاترین میزان را در کشور دارد.

رومی زاده در جواب این پرسش که آیا تاکنون شکست هم داشته اید، گفت: بله، شکست هم داشته ام؛ زیرا تولید و تأسیس صنایع در ایران با توجه به تنگناها و تحریم ها چالش های بسیاری به دنبال دارد. در تهیه ارز برای واردات ماشین آلات و ... همیشه با مشکلات دست و پنجه نرم کرده ام و با وجود این مشکلات کارخانه خود را تأسیس و تلاش کرده ام تمام ماشین آلات و موتورهای سردخانه ها را از خارج وارد کنیم؛ ولی با همه سختی هایی که تأمین ارز دارد، موفق شده ایم این سرمایه گذاری مؤثر را برای استان ایجاد کنیم. وی در ادامه در مورد چالش های موجود انجمن سردخانه داران گفت: مهمترین بحث ما تأمین ماشین آلات بوده و قیمت های دستوری سازمان صمت مشکل ما است که با درآمدهای سردخانه ها سازگار نیست؛ چون آنها در یک دوره ۶ ماهه میوه های سردرختی را نگهداری می‌کنند و با قیمت اعلامی از طرف سازمان حمایت از مصرف کننده، اصلا هماهنگ نیست.

این عضو اتاق بازرگانی افزود: چالش دوم این است که تعرفه برای برق و گاز مصرفی در نظر گرفته نمی‌شود و یارانه به آنها داده نمی‌شود و مثل واحدهای صنعتی با آنها برخورد می‌شود. واردات ماشین آلات یکی دیگر از مشکلات است؛ چون ماشین آلات ما فرسایشی است و تولید داخل هم نداریم. هیچ سازمان و نهادی برای واردات آنها اقدام نمی‌کند و آنها محتاج دلالان هستند. به نظر من، اتاق می‌تواند بستری ایجاد کند تا انجمن صنفی سردخانه ها بتوانند ماشین آلات خود را وارد کنند؛ زیرا دلالان به آسانی وارد می‌کنند و به قیمت های خیلی گزاف به سردخانه داران می‌فروشند.

رئیس انجمن سردخانه داران استان اصفهان در پاسخ به این پرسش که آیا اصفهان را برای سرمایه گذاری مناسب می‌دانید، گفت: بله، قطعاً. اصفهان بهشت سرمایه گذاری ایران است؛ چون مزیت های بسیاری دارد. اصفهان در مرکز ایران قرار دارد و دسترسی به همه استان های کشور به راحتی امکانپذیر است. نیروی کار متخصص در اصفهان فراوان است و با توجه به اینکه هم سابقه صنعت در این شهر زیاد است و هم قطب کشاورزی است، کسانی که بتوانند روی فراوری و اعتلای محصولات کار کنند، موفقند.

وی در خصوص چالش های پیش روی فعالان اقتصادی این شهر گفت: یکی از چالش ها، این است که دواير و ادارات دولتی قانون را ۱۲۰ درصد اجرا می‌کنند و چالش های زیادی برای تولیدکنندگان ایجاد می‌کنند. ما درگیر استعلام ها و یا تحلیلهای زیادی هستیم و این موضوع توان تولید را از ما می‌گیرد. بحث بعدی آب است که دچار چالش شده است. اگر مسئولان دلسوزی بیشتری داشته باشند خیلی از سرمایه گذاران به اصفهان می‌آیند.

رومی زاده درخصوص این موضوع که اتاق بازرگانی چگونه می‌تواند به فعالان اقتصادی خدمات بیشتری ارائه کند، گفت: اتاق بازرگانی با ایجاد میز خدمت و دعوت از مسئولان به اتاق و رویارویی با صنعتگران می‌تواند نقش بسیار موثری در حمایت از تولید کنندگان داشته باشد. در آذربایجان شرقی و غربی و خراسان رضوی نیز این کار انجام می‌شود.

این کارآفرین درباره سرمایه گریزی از اصفهان گفت: تعدادی از سرمایه گذاران استان اصفهان به شهرهای تبریز و مشهد رفته اند و علت آن تسهیلاتی است که مسئولان آن شهرها به تولیدکنندگان می‌دهند. باید گفت روان سازی مجوزها و حمایت های معنوی در استان می‌تواند در تأمین منابع داخل کشور و هم صادرات نقش شگرفی ایفا کند.

وی افزود: اگر از سرمایه گذاران و فعالان اقتصادی حمایت کنیم، پایگاه بسیار بزرگی برای صادرات و ارزآوری ایجاد کرده ایم؛ چون صنایع اصفهان پیشرو هستند و می‌توانند تحولی در صنایع به روز در استان و کشور ایجاد کنند؛ زیرا اصفهان هم صنعتگران بسیار خوبی دارد و هم سرمایه گذاران خوبی. آنان نشان داده اند که در ایجاد صنایع به روز می‌توانند نقش مهمی داشته باشند.

رومی زاده تأکید کرد: سال هاست که اصفهان به خاطر اصفهان ستیزی عقب افتاده و به خاطر بحران آب و سهل انگاری و مانع تراشی برخی ادارات مختلف، رتبه آن در ایران پایین

آمده و به جای آن تبریز و مشهد رشد داشته اند.

وی در این خصوص پیشنهاد داد: اتاق می تواند آسیب شناسی کند و حمایت گسترده از تولیدکنندگان در مواجهه حضوری با مسئولان داشته باشد. اتاق با نمایندگان همفکری کند و آنها پاسخگو باشند. بی آبی، سرمایه گذارها را فراری می دهد. آمار منفی رو به رشد است؛ مثل کمبود برق و گاز و ... که صنایع را تهدید می کند.

این صنعتگر خاطرنشان کرد: اگر شرایط مهیا باشد، استان اصفهان می تواند از همه استان ها جلوتر باشد؛ اما متأسفانه فضای اصفهان ستیزی هر روز افزایش پیدا می کند و در نتیجه، عده ای به خارج از کشور می روند و عده ای دیگر به شهرهای دیگر. اتاق با ایجاد هماهنگی بین نمایندگان مجلس شورای اسلامی و پاسخگو کردن آنها بسیار می تواند موثر باشد. اتاق باید مطالبه گری کند؛ زیرا نمایندگان مجلس شرعاً، اخلاقاً و عرفاً باید پاسخگو باشند. نمایندگان خوزستان، چهارمحال و کهگیلویه ائتلاف کرده و این بحران را برای اصفهان به وجود آوردند. اتاق موظف است آنان را پاسخگو کند.

این فعال اقتصادی با تأکید بر اینکه بحث حمل و نقل استان بالاترین نقش صنایع آلاینده را در اصفهان دارد، تصریح کرد: برای مثال، پالایشگاه اصفهان بنزین یورو ۴ را تولید می کند؛ ولی همه تولیدش را به تهران می دهد و در اصفهان از بنزینی با کیفیت پایین تر استفاده می شود. جالب است بدانیم در برابر این همه تولیدات، هیچ سودی به استان داده نمی شود. ۲۰ سال است که قطار تندروری اصفهان تهران هنوز راه نیفتاده؛ همچنین بیش از ۲۰ سال است که حقابه زاینده رود را مطالبه کرده ایم؛ حتی شرعی و قانونی که از اصفهان گرفته شده است و به نتیجه نرسیده ایم.

وی تصریح کرد: استفاده از صنایع پاک و غیرآلاینده چه در زمینه صنعتی و چه در زمینه کشاورزی مهم است؛ همچنین، استفاده از لوازم الکترونیک و دانش بنیان. تا حد امکان باید صنایع آلاینده را از شهر دور کنیم. حمایت از صنایع فناورانه، واگذاری زمین، حمایت از کارگران، بحث بازار و ایجاد بستر فروش محصولات در کشور و دنیا موجب جذب سرمایه گذاران می شود.

رومی زاده افزود: اکنون در اصفهان ۱۸۰ هزار تن مازاد سیب درختی داریم و اگر کمکی به تجارت و تولید کنندگان آن نشود، این ذخیره فاسد می شود؛ در حالی که می تواند ارزآوری خوبی برای کشور داشته باشد و باغداران نیز با فروش محصولشان امیدوار و دلگرم شوند.

وی در همین راستا پیشنهاد داد: اتاق باید با خارج از کشور کانال ارتباطی ایجاد کند. سازمان توسعه تجارت، رایزنان بازرگانی بسیار قوی در دنیا دارد. آنها برای ایجاد این ارتباط و معرفی مشتریان منطقه به تولیدکنندگان و تجار استان تلاشی نمی کنند و این صادرات کنونی نیز به خاطر ارتباط دهان به دهان است و بستر آن از نظر علمی فراهم نیست. این فعال اقتصادی با برشمردن مشکلات در این زمینه گفت: تسهیلات حمل و نقل به هیچ وجه کافی نیست. صندوق ضمانت صادرات فعال نیست و تولیدکننده نمی تواند با خیال آسوده محصول خود را صادر کند. ما ۲۰۰ هزار تن سیب ذخیره داریم و مصرف استان تا پایان سال کمتر از ۲۰ هزار تن است. پس ۱۸۰ هزار تن آن مازاد است. سیب زمینی هم همین طور است. پس باید راهکار و چاره ای اندیشیده شود.

وی ادامه داد: به نظرم وظیفه دینی و ملی اتاق بازرگانی است که روی سازمان توسعه تجارت فشار بیاورد تا این دو محصول سیب درختی و سیب زمینی صادر شود. آماده ایم سورت، لیبیل و ... را انجام دهیم تا آماده صادرات شود. اکنون چهار ماه فرصت داریم و ۱۸۰ هزار تن سیب درختی و همین مقدار سیب زمینی موجود است. متأسفانه شهرهای دیگر محصول ما را برای کنسانتره با قیمت بسیار پایین می خرند. بخشی از آن را هم خیلی ارزان برای مصرف می خرند. در سال گذشته مقدار زیادی از محصول پیاز ما مدفون شد. عضو کمیسیون کشاورزی اتاق اصفهان در پایان تأکید کرد: باید دانست که محصول سیب درختی با تنش آبی موجود، گران ترین سبد میوه و هزینه حمل و نقل بسیار در سردخانه می آید و بعد از مدتی باغداران مجبورند آن را حراج کنند و این ها از مشکلات بزرگ استان است که باعث شده کشاورزان و باغداران تغییر کاربری دهند. با این روش تولید سیب به اضمحلال می رود. پس شایسته است اتاق اصفهان برای آنها کاری انجام دهد.